

Bogár László: BRICS

2023 szeptember 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A világ nyugatosítása nagyon „mélyre ment”

így az öt alapító tag társadalmi, gazdasági önazonossága a nyugatias modernítésben elért sikerességre épül.

A görög nyelvben akronímának mondják, amikor egy rövidítésnek önálló értelme is van. A BRICS Brazília, Oroszország, India, Kína és Dél-Afrika által létrehozott szerveződés, amely összeolvasva közel van ahhoz az angol szóhoz („bricks”), ami azt jelenti, hogy téglák vagy kicsit elegánsabban szólva, építőkövek. Mert ennek a szervezetnek a létrehozásával az öt alapító ország valóban egy építkezés alapköveivé vált, egy olyan építkezéséé, amely az egész világot átformálhatja az elöttünk álló évszázad során.

Mivel a BRICS most lezajlott csúcstalálkozója fordulópontot jelent ebben a folyamatban, így nem érdektelen kicsit eltöprengenünk a történések mélyebb rétegeire is. Ma már közhely, de attól még igaz, hogy az elmúlt fél évezred során a modern Nyugat valami olyat vitt végbe, ami az emberiség eddigi történelmében teljesen értelmezhetetlen volt. Az egész világot egyetlen univerzális civilizációba kényszerítette, a nyílt és a rejtett létezőszak szinte minden formáját felhasználva a törekvése során. Ez már önmagában is végzetes tettek bizonyult, hisz valójában nincs olyan, hogy „emberiség”, és univerzális emberi civilizáció, hanem csak egymástól tektonikai mélységekben elkülönülő nagykulturák vannak, mert egy adott nagykultúra az emberi létezés legvégső szellemi horizontja. Ettől még persze minden nagykultúra szabadon dönthet arról, hogy fenntart-e bármilyen kapcsolatot a rajta kívül létező nagykulturákkal, de azt is tudomásul kell venni, ha egyes nagykulturák úgy vélik, hogy a maguk részéről inkább a saját „univerzumukban” szeretnék átélni a létezést. Mondhatni „ab start” sejtethető volt, hogy ebből a brutális kényszerekre épülő „összenyitásból”, amely egyúttal a világ erőszakos „nyugatosítása” volt, az egész emberi lét számára drámai következmények adódnak majd, amelyekkel most már napi rutin szintjén szembesülünk is életünk során.

Ezt az eleve kudarcra épülő történelmi zsákutcát azonban az tette/teszi igazán végzetessé, hogy a nyugatias modernitás egy élőszerű létszervezési mód, amely ezt az „összenyitást” főként arra használta fel, hogy segítségével, az állandó expanzió és így a világ többi részének kegyetlen kifosztása tő magát, mint a legsikeresebb létmódot tntesse fel hamis önbemutatása során. A „világ többi része”, amelyet Roger Scruton szellemes szójátéka alapján (The West and the Rest) „Rest” néven említünk, szóval ez a „reszli”, a „nem-Nyugat”, amely ma a világ népességének több mint nyolcvan százalékát teszi ki, mindig is kényszerként, megaláztatásként és kifosztásként élte át ezt a folyamatot, saját anyagi, fizikai, lelki, erkölcsi, szellemi önazonossága erőszakos lerombolásaként, de az eleve bukásra ítélt lázadási kísérleten kívül többre nem futotta erejéből. Sőt, mivel a, Bibó István szóhasználatával élve a „tűlfeszült lényeglátók” mind elbuktak, így mondhatni automatikusan a „hamis realisták” kezébe került az irányítás, akik a nyugatias modernitás birodalmi elitjeivel kollaborálva folyamatosan segítették is ezt a, saját népüket „kényszernyugatosító” folyamatot.

Különösen megrendítő volt mindez az emberi létezés két meghatározó nagykulturája, India és Kína esetében, így aligha véletlen, hogy mindketten a BRICS alapító tagjai. Az ezzel foglalkozó elemzések „trikontinentális” zónának nevezik az Amerika, Afrika, Ázsia alkotta világot, amely a nyugatias modernitás létezőszakának fő célpontja volt. Így aztán a BRICS ezeket reprezentálja, Brazília Amerikát, Dél-Afrika Afrikát és India és Kína Ázsiát, Oroszország pedig, noha az európai fehérember keresztény nagykulturájának a része, de története mégis úgy alakult, hogy a modern Nyugat létkifosztásának egyik legfőbb céltáblájává vált. És bár Napóleon, Hitler és most az Amerika által megjelenített globális „Nyugat-birodalom” igyekezett valamilyen magyarázó ideológiával indokolni Oroszország elleni rablőháborúját, de a valódi cél mindhárom esetben e roppant erőforrásmező élőszerűként való permanens kifosztása volt, és most is az.

Ez az egyre végzetesebben „forráshiányossá” váló amerikai globális birodalom azt remélte ettől az általa kiprovokált, de költségtakarékossági okokból saját területétől és saját „emberanyagától” távolra kiszervezett proxyháborútól, hogy egyúttal a Rest megfegyverzésének is jó eszköze lesz, de tévedett. Úgy vélte, hogy a megrettent Rest azonnal és egyértelműen az amerikai birodalom teljes anyagi és szellemi támogatásával reagál majd, ám nem így történt. Egyre inkább az látszik kiderülni, hogy a Rest éppen hogy az amerikai birodalommal szembeni oppozíciójának látványos kifejezésére próbálja felhasználni ezt a háborút, amely önmagában is értelmezhetetlenné teszi a birodalom háborús győzelmét.

Van azonban egy olyan döntő fontosságú mozzanat, ami nagy mértékben megnehezíti azt, hogy bármilyen hipotézisünk legyen a törekvésnyaláb lényegéről és kimeneteléről. És ez az, hogy a világ nyugatosítása nagyon „mélyre ment”, így az öt alapító tag mindegyikének társadalmi, gazdasági önazonossága a nyugatias modernitásban elért sikerességre épül. Vagyis nemcsak hogy nincs ontológiai értelemben alternatív létszervezési módjuk, de olyan elbeszélési módjuk sincs, amely egy ilyen létmód alapját képezhetné. Dinamikusan szélesedő és egyre nagyobb globális támogatást élvező szervezetük tehát egyelőre inkább arra a tagadásra épül, amely elutasítja a globális hatalomszervezésnek és hatalomgyakorlásnak azt a módját, amelyre az amerikai világbirodalom ma épül.

Hogy a „nemek” után mire mondanak majd igent, az mutatja majd meg e törekvés történelemformáló erejét.

Bogár László

A szerző? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló